

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 108/2010-24

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 20. apríla 2010 v senáte zloženom z predsedu Jána Auxta a zo sudcov Ľubomíra Dobríka a Rudolfa Tkáčika o sťažnosti spoločnosti A., s. r. o., B., zastúpenej advokátom JUDr. P. V., B., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 19 C 106/2009 z 9. decembra 2009 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo spoločnosti A., s. r. o., na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 19 C 106/2009 z 9. decembra 2009 p o r u š e n é b o l o .

2. Uznesenie Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 19 C 106/2009 z 9. decembra 2009 zrušuje a vec vracia Okresnému súdu Bratislava II na ďalšie konanie.

3. Spoločnosti A., s. r. o., finančné zadosťučinenie nepriznáva.

4. Okresný súd Bratislava II je povinný uhradiť spoločnosti A., s. r. o., trovy konania v sume 300,57 € (slovom tristo eur a päťdesiatšedem centov) na účet jej právneho zástupcu advokáta JUDr. P. V., B., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 108/2010-10 z 9. marca 20109 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosti A., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 19 C 106/2009 z 9. decembra 2009.

Na základe výzvy ústavného súdu sa k veci písomne vyjadril okresný súd podaním z 26. marca 2010, ktoré bolo doručené ústavnému súdu 1. apríla 2010. Vo vyjadrení okresného súdu sa okrem iného uvádza:

«Dňa 17. 03. 2010 bola doručená Vaša výzva na vyjadrenie sa k sťažnosti, ktorou sťažovateľ A. s. r. o. B. namieta porušenie svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd

uznesením tunajšieho súdu vo veci vedenej na tunajšom súde pod spisovou značkou 19 C/106/2009.

Po oboznámení sa s jej obsahom, ako aj obsahom predmetného spisu navrhujem, aby ústavný súd rozhodol, že právo sťažovateľa na súdnu a inú právnu ochranu a na spravodlivú súdne konanie v konaní tunajším súdom porušené nebolo a nepriznal sťažovateľovi finančné zadostučinenie.

Návrh na vydanie platobného rozkazu sťažovateľa A. s. r. o. B., v postavení navrhovateľa proti odporkyni L. G. bol podaný na tunajší súd dňa 12. 05. 2009. Vec bola vedená pod spisovou značkou 32 Ro/821/2009. Odporkyňu navrhovateľ označil menom, priezviskom, bydliskom. Súd vo veci dňa 14. 05. 2009 vydal platobný rozkaz. Odporkyňa si ho neprevzala v odbernej lehote. Súd požiadal Register obyvateľov SR v Banskej Bystrici, mestskú evidenciu obyvateľstva o preverenie bydliska odporkyne, prípadne o oznámenie jej novej adresy bydliska. Evidenciu väzňov ZVJS SR o oznámenie, či nie je odporkyňa vo väzbe, resp. vo výkone trestu odňatia slobody, obvodné oddelenie PZ SR o prešetrenie pobytu odporkyne v mieste bydliska označenom navrhovateľom. Pátranie po aktuálnom pobyte odporkyne bolo neúspešné z dôvodu, že bez dátumu narodenia nie je možné osobu stotožniť. Vzhľadom k tejto skutočnosti súd podľa § 173 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku platobný rozkaz zrušil pre jeho nedoručenie odporkyni.

Vec bola prevedená do registra C a vedená pod spisovou značkou 19 C/106/2009. Výzvou zo dňa 11. 11. 2009 súd vyzval navrhovateľa, prostredníctvom jeho advokáta o odstránenie väd návrhu - v časti označenia odporkyne a to o dátum jej narodenia a adresu bydliska, údaj o štátnom občianstve, povolání, prípadne zamestnávateľa.

Súd postupoval v súlade s ustanovením § 79 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého návrh má okrem všeobecných náležitostí „obsahovať meno, priezvisko, prípadne aj dátum narodenia a telefonický kontakt, bydlisko účastníkov, prípadne ich zástupcov, údaj o štátnom občianstve...“.

Uznesenie o odmietnutí návrhu na začatie konania odráža aktuálnu skutkovú situáciu vo veci, kedy bolo súdu z jeho doterajších úkonov jasné, že bez dátumu narodenia odporkyne nie je možné zo strany orgánov poskytujúcich súčinnosť súdu pri zisťovaní aktuálneho pobytu účastníka konania vo veci konať. Uvedená skutočnosť musela byť už pri

podaní návrhu na súd známa právnenému zástupcovi sťažovateľa, ktorý má právnické vzdelanie a dostatočné skúsenosti v konaní pred súdom.

Dávam do pozornosti ústavného súdu, že sťažnosť sťažovateľa doručená na Ústavný súd SR dňa 15. 02. 2020 je len účelovo podaná. V ten istý deň dal na poštovú prepravu opakovane nový návrh na vydanie platobného rozkazu proti odporkyni L. G., opäť bez uvedenia dátumu narodenia, s označením inej adresy jej bydliska. Vec je vedená pod spisovou značkou 32 Ro/491/2010. Tunajší súd vo veci dňa 17. 02. 2010 vydal platobný rozkaz. Tento nadobudol právoplatnosť dňa 12. 03. 2010.

S poukazom na uvedené mám za to, že právo sťažovateľa na súdnu a inú právnu ochranu a právo na prístup k súdu porušené nebolo. Sťažovateľ disponuje právoplatným exekučným titulom. Nie je preto ani dôvodný návrh sťažovateľa na zrušenie uznesenia tunajšieho súdu 19 C/106/2009-30 zo dňa 09. 12. 2009.»

K vyjadreniu okresného súdu zaujal stanovisko právny zástupca sťažovateľky podaním z 8. apríla 2010, ktoré bolo doručené ústavnému súdu 13. apríla 2010. V podaní okrem iného uviedol:

„Opätovne zdôrazňujem, že právny poriadok sťažovateľovi neukladá povinnosť uviesť okrem mena, priezviska, bydliska a štátneho občianstva žiadne iné identifikačné znaky. Napriek tejto skutočnosti mal súd k dispozícii pre neho nový identifikačný znak, ktorým bolo číslo občianskeho preukazu. Mohol tak zistiť dátum narodenia žalovaného. Namiesto toho konanie zastavil.

Súd vo svojom vyjadrení sa nevysporiadal s tým, prečo požadoval od sťažovateľa údaj nad rámec zákona a v dôsledku nedodania tohto údaje konanie zastavil. Tiež sa nevysporiadal so skutočnosťou, prečo nedoručoval na novo poskytnutú adresu a nezisťoval pre neho potrebné údaje (dátum narodenia) na základe poskytnutého čísla občianskeho preukazu. Znovu zdôrazňujem, že sťažovateľovi nie je známy dátum narodenia žalovanej a nemá ho možnosť zistiť.

Sťažnosť v žiadnom prípade nebola podaná účelovo. Sťažovateľ uplatnil svoj nárok riadne na súde, zaplatil súdny poplatok. Napriek uvedenému súd konanie zastavil. Týmto postupom porušil jeho základné ľudské práva.

Súd je štátnym orgánom kontroly zákonnosti a ako taký má dbať a dodržiavať právo. Nezákonným konaním nespôsobuje len prietah, ale v prvom rade vytvára nedôveru v justíciu, ktorá má poškodenú stranu chrániť. Z uvedeného dôvodu nie je možné hovoriť o účelovosti podania sťažnosti v prípade ak boli porušené základné ľudské práva a slobody súdom ako reprezentantom súdnej moci v štáte.“

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami, ako aj s obsahom príslušného spisového materiálu (súdneho spisu okresného súdu týkajúceho sa posudzovaného konania a zberným spisom najvyššieho súdu) dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu...

Podľa § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku [platného v relevantnom čase (ďalej aj „OSP“)] pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti,

musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 43 ods. 1 OSP sudca alebo poverený zamestnanec súdu uznesením vyzve účastníka, aby nesprávne, neúplné alebo nezrozumiteľné podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorú určí, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní. V uznesení uvedie, ako treba opravu alebo doplnenie vykonať.

Podľa § 43 ods. 2 OSP ak účastník v lehote podľa odseku 1 podanie neopraví alebo nedoplní a pre uvedený nedostatok nemožno v konaní pokračovať, súd odmietne podanie, ktoré by mohlo byť podľa svojho obsahu návrhom na začatie konania...

Podľa § 43 ods. 3 OSP pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované...

Podľa § 79 ods. 1 OSP platného v relevantnom čase konanie sa začína na návrh. Návrh má okrem všeobecných náležitostí (§ 42 ods. 3) obsahovať meno, priezvisko, prípadne aj dátum narodenia a telefonický kontakt, bydlisko účastníkov, prípadne ich zástupcov, údaj o štátnom občianstve, pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov, ktorých sa navrhovateľ dovoľáva, a musí byť z neho zrejmé, čoho sa navrhovateľ domáha...

Podľa čl. 2 ods. 3 ústavy nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá.

Sťažovateľka uplatnila nárok na súdnu a inú právnu ochranu podaním „návrhu na vydanie platobného rozkazu“, v ktorom označila za žalovanú „L. G., bydlisko B., štátne občianstvo SR“.

Po prevedení návrhu do registra C okresný súd sťažovateľku ako (žalobkyňu) vyzval, aby doplnila žalobu tak, aby z podania bolo jasné meno a priezvisko, dátum narodenia, adresa bydliska, údaj o štátnom občianstve, povolanie a zamestnávateľ žalovanej. Sťažovateľka doplnila svoju žalobu podaním jej právneho zástupcu z 2. decembra 2009 doručeným okresnému súdu 7. decembra 2009, v ktorom bolo okrem iného uvedené: „Podľa informácií žalobcu adresa trvalého pobytu žalovanej k 24. 11. 2008 bola na ... ulici, B. Mala sa však zdržiavať na adrese, ktorú som uviedol ako adresu bydliska. Žalobca disponuje aj číslom občianskeho preukazu žalovanej. K 24. 11. 2008 bolo toto číslo ...

Žalobca má za to, že žalovanú označil v súlade s § 79 Občianskeho súdneho poriadku v účinnom znení. Dátum narodenia neuvádzam, nakoľko týmto údajom nedisponujem.“

Po tomto úkone sťažovateľky okresný súd odmietol návrh na začatie konania podľa § 43 ods. 2 OSP z dôvodov nedoplnenia návrhu na základe jeho výzvy podľa § 43 ods. 1 OSP uznesením sp. zn. 19 C 106/2009 z 9. decembra 2009, proti ktorému nie je prípustné odvolanie [§ 202 ods. 3 písm. c) OSP]. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť 17. decembra 2009.

Sťažovateľka porušenie svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie vidí v tom, že okresný súd odmietol jej návrh na začatie konania uznesením sp. zn. 19 C/106/2009 z 9. decembra 2009 podľa § 43 ods. 2 OSP, pretože jej návrh na zaplatenie istiny 497,90 € údajne nemal náležitosti návrhu na začatie konania v súlade s ustanoveniami § 42 ods. 3 a § 79 ods. 1 OSP. Základným dôvodom na odmietnutie návrhu bolo to, že sťažovateľka neuviedla dátum narodenia, hoci § 79 ods. 1 OSP nevyžaduje obligatórne uviesť dátum narodenia účastníka.

Ústavný súd zotrváva na stanovisku, že zásadne nie je oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecných súdov, ktoré viedli k rozhodnutiu vo veci samej alebo k inému súdnemu rozhodnutiu, ktorým končí konanie pred nimi. Tento prístup je dôsledkom toho, že všeobecné súdy vychádzajú pri prerokovávaní a rozhodovaní vecí patriacich do ich právomoci zo zákonnej úpravy a z vlastnej interpretácie zákonov

a podzákonnych úprav. Ústavný súd je však oprávnený a povinný posúdiť neústavnosť konania a rozhodovania všeobecných súdov vo veciach, v ktorých niet iného nadriadeného alebo opravného súdu, ktorý by chránil základné právo účastníka konania pred súdom nižšieho stupňa (§ 127 ods.1 i. f. ústavy).

Podstata základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (i práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) spočíva v oprávnení každého domáhať sa ochrany svojich práv na súde. Tomuto oprávneniu zodpovedá povinnosť súdu nezávisle a nestranne vo veci konať tak, aby bola označenému právu, ktorého porušenie namieta, poskytnutá ochrana v medziach zákonov, ktoré tento článok ústavy o základnom práve na súdnu ochranu vykonávajú (čl. 46 ods. 4 ústavy v spojení s čl. 51 ústavy). Reálne uplatnenie základného práva na súdnu ochranu teda predpokladá, že účastníkovi súdneho konania sa táto ochrana v zákonom predpokladanej kvalite dostane bez toho, aby sa mu ukladali – v spojitosti s jej uplatnením – povinnosti, ktoré od účastníka nevyžaduje zákon (čl. 2 ods. 3 ústavy).

Sťažovateľka uplatnila svoje základné právo na súdnu ochranu podaním návrhu na zaplatenie peňažnej sumy s prísl., ktorého obsah na výzvu súdu čiastočne podľa jej možností doplnila. Okresný súd neakceptoval toto doplnenie a jej žalobu podľa § 43 ods. 2 OSP odmietol. Proti takému uzneseniu nie je prípustné odvolanie. Okresný súd však ponechal bez povšimnutia, že sťažovateľke uložil doplniť také údaje v žalobe, ktoré obligatórne nepožaduje zákon (§ 42 ani § 79 ods. 1 OSP). Okrem toho nevzal do úvahy, že procesné podmienky (§ 103 OSP) súd skúma z úradnej povinnosti. Preto v tomto smere nemožno ukladať účastníkovi povinnosť predkladať také dôkazy (dôkaz o dátume narodenia žalovanej, ak navyše sťažovateľka predložila aj ďalšiu jej známu adresu žalovanej a dokonca aj jej číslo občianskeho preukazu), z ktorých by všeobecný súd mohol prípadne vyvodiť aj ďalšie zistenia.

V tejto spojitosti treba uviesť, že výklad a používanie § 43 ods. 1 a 2 OSP musí v celom rozsahu rešpektovať základné právo účastníkov na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (i právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1

dohovoru). Všeobecný súd musí vykladať a používať citované ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku v súlade s účelom základného práva na súdnu ochranu. Interpretáciou a používaním tohto ustanovenia nemožno obmedziť základné právo na súdnu ochranu bez zákonného podkladu. Všeobecný súd musí súčasne vychádzať z toho, že všeobecné súdy majú poskytovať v občianskom súdnom konaní materiálnu ochranu zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov (§ 1 OSP). Občianske súdne konanie sa musí v každom jednotlivom prípade stať zárukou zákonnosti a slúžiť na jej upevňovanie a rozvíjanie (§ 3 OSP). Prílišný formalizmus pri posudzovaní úkonov účastníkov občianskeho súdneho konania a nadmerný tlak na dopĺňanie takých náležitostí do procesných úkonov účastníkov, ktoré nemajú oporu v zákone, ktoré idú nad rámec zákona alebo nemajú základný význam pre ochranu zákonnosti, nie sú v súlade s ústavnými princípmi spravodlivého procesu (obdobne m. m. II. ÚS 135/04, II. ÚS 174/04).

Občiansky súdny poriadok to vyjadruje tak, že umožňuje odmietnuť podanie podľa § 43 ods. 2 len vtedy, ak v konaní nemožno pre nedostatky žaloby pokračovať. Pokračovať v konaní chápeme v tomto zmysle možnosť súdu konať a rozhodovať bez zásadnejších prekážok, ktorými sú neodstrániteľné alebo neodstránené nedostatky žalôb. Musí ísť o prekážky pre akýkoľvek ďalší postup všeobecného súdu, napríklad zo žaloby nie je zistiteľný návrh na rozhodnutie vo veci samej (petit), čo však evidentne nie je prípad sťažovateľky.

Ústavný súd tiež poznamenáva, že nedostatky, o ktorých sa zmienil okresný súd vo svojom rozhodnutí, že „*bez uvedenia dátumu narodenia sa osoba nedá určiť jednoznačne a súdu register obyvateľov, evidencia ZV a JS SR, ani sociálna poisťovňa nevie poskytnúť súčinnosť pri zisťovaní pobytu odporkyne*“, nemohli byť dôvodom na odmietnutie žalobného návrhu v merite veci.

Tieto závery viedli ústavný súd k výroku o tom, že okresný súd uznesením sp. zn. 19 C 106/2009 z 9. decembra 2009 o odmietnutí návrhu sťažovateľky v konaní pred ním spôsobom, ktorý je uvedený v tomto náleze, porušil základné právo sťažovateľky na súdnu

a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (obdobne napr. m. m. IV. ÚS 1/02, I. ÚS 139/02 a III. ÚS 180/02).

III.

Ak ústavný súd sťažnosti vyhovie, rozhodnutie, ktorým bolo porušené základné právo, zruší (§ 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde) a môže vec vrátiť na ďalšie konanie [§ 56 ods. 3 písm. b) zákona o ústavnom súde]. V danom prípade na ochranu základného práva sťažovateľky bolo potrebné preto rozhodnutie o odmietnutí návrhu zrušiť bez ohľadu na to, že v tej istej veci podľa vyjadrenia okresného súdu už údajne okresný súd právoplatne rozhodol inak, ako to bolo v tomto prípade. V ďalšom postupe je okresný súd viazaný právnym názorom ústavného súdu vysloveným v tomto rozhodnutí (§ 56 ods. 6 zákona o ústavnom súde). Okresný súd je tiež viazaný rozhodnutím o vrátení veci na ďalšie konanie, ktoré je vykonateľné jeho doručením (§ 56 ods. 7 zákona o ústavnom súde).

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Sťažovateľka uplatnila právo na primerané finančné zadost'učinenie z dôvodov uvedených v časti IV svojej sťažnosti v sume 400 €. Ústavný súd jej však primerané finančné zadost'učinenie nepriznal, pričom vychádzal z toho, že po vyslovení porušenia základného práva sťažovateľky na súdnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie sa náprava dosiahla zrušením napadnutého rozhodnutia okresného súdu a tým, že okresný súd je v ďalšom konaní viazaný právnym názorom ústavného súdu [§ 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde].

Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy. Sťažovateľka žiadala úhradu trov konania v sume 300,57 € za dva úkony právnej služby.

Ústavný súd pri rozhodovaní o priznaní trov konania zistil, že uplatnená náhrada trov konania nepresahuje sumu vypočítanú ústavným súdom podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Táto suma neodporuje vyhláške, preto trovy právneho zastúpenia boli priznané v požadovanej sume (bod 4 výroku nálezu).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. apríla 2010